

1848-02-18

AFSENDER

J.Th. Lundbye

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Godthaab, Helsingør

Modtagersted:

Storekongensgade 260, København

Arkivplacering:

Mappe 34 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Transskription afventer korrektur.

TRANSSKRIFTION

Transskription afventer korrektur.

Gaet - Maed 18 Febr 1848.

Kjære Heergerd!

Den forpænder mig - Manden er det fat med Dig & Det Brev gives dem
sine Oplysning angaaende de dionde Virke: det første, eller, er det som
Den Messing at ofte Glæde over Værkerne om, at jeg holder af Dig - Men den
høimod tænke om det & bring dog ikke seadonne Ord, som at jeg skal
være Din gode Engel - naar jeg ser min hele Jammerlighed, da vide det
være formasteligt at tale dertil; hvad har jeg gjort, som ikke i Oprøffelse
og Kløngjenhed er tuisindfold angaaet fra Din Side. For kløngens Skyld
være solig, vi kunne begge bekæmpe det, og den No, jeg imellem i hvide,
herindige Gieblikke føles, er saa uelgjørende, fordi den er tilkommet
i det jeg har stræbt at blive blende som alle tidligere Quaker, herstille
de det: Vor kløngens Maad, hvordan vil føle min Skyldens. Mand
der næsten er mig det tungest, ikke for min egen Skyld, men for dem,
som holde af mig og maaske have benyttet mig for Forbedring til min
V. Skønhed - er at see, naar denne er væg og vakkende. Jeg er mig
bevædt at have gjort mig Flid, her arbejdet Meget og med højt den
s. d. te Sommer, og dog, naar sige ene Frustreret! men der har vist
sig et stærkt Liv i mig ved den af det Kunstneriske - det kunde ikke
thiings, thi Lindene var det Maal, og den behøver vi Alle. Men see!
Jeg er ikke medelant, jeg træder endnu paa, at mine Venner skulle føle
Glæde af mine kløngens Gjerninger, saavest jeg selv er glad og solig.
Vær fattet! Den minder mig ved sine voldsomme Møder om Periodeen,
da jeg selv misandig næsten faldt Malet rigt, og lad dem aldrig som
D. tilbage! Lad mig aldrig see dem gjentagne i Dig! lad os i Søgt
modighed være, hvad der paalægges os - og, den begrundige hære
den tungt Bygdes let - det har jeg tidligere ikke gjort, men vilde saa
gjøre komme dertil.

Endskjæntt er isis paa, at ogsaa Du i Christendoms gode Længt
lyghede, end er, saa har du dog følt mig gennemglædt ved Tan-
ken om sunnigt engang at komme gennemført med de troer
efter den Leere. Men for min Betragtning leder det sig saa bestemt
i to, saaledes, at det ene blev i al Enfyrdighed af Tro og efterlev- det
Andet: at søge efter Evne at klare for sig i theologiske Spørgsmaal,
hvad derovre endig her siner til den Grad af Fuldkommenhed, uden
at vi føle Vidkommenes Løve bekræftet af christelig Hjertelighed og Sagt
med. Uden som paa nogen Maade at ville insinuere, at dette
i Almindelighed eller blot begynder er Tilfældet, at kan du det ikke,
saa tilstaaer, at den første Deel dog her forekommer mig saa langt
Paa væsentlige, og den her, forsaavidt du har skjænket Christendoms
nogen Opræksomsind, som to meere - gjort mig saa, indad an-
strængt, at du aldrig har følt Leilighed til at klare for mig
endog meget væsentlige Puncter. Og tilstaaer, du forstaaer saaledes det
"theu", "djævelens Anseelse", som du meerer; du har altid været tilbø-
elig til, at tro derpaa, men har snart fundet, at det kændes lidt til
hørligt Lede bødse, og derfor ladd det staa ved sit Værd indtil du
engang maaskee skal see den Ting klarere, og imidlertid ventaget al-
Stiged selv, isis paa at Lede breidde en spjeldner for strengt, end
for smilte og netop i al Strenghed selvgjænde. Men, isis du er kommet
ind paa det Religiøse, saa lad mig endom berøbe, hvad du derefter maatte
megetigt har gædet mig. Det var i Piblikke, ved Kadensow, eller ellers,
naar Besidethed om Stiged tyngede paa mig og kændte faldt sandt Bogen
- den salige Forvisning, jeg følte: at Bøden, selv om den var endom
langt større, kan tages bort, kan tilgives. I den Faldes var det Glæde
af Leilighedens Liv, af Salighedens selv - den Faldes nægter du til det
Ødelste i min unge Natur, til det Bedste, du har oplevet. -

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

